

Som nyt stk. 10 indsættes: „Sager, der angår bestemmelserne i nærværende paragraf, kan anlægges ved den ret, under hvilken ejendommen er beliggende.“

§ 4.

Til lovens § 15, stk. 2, føjes: „, jfr. dog reglerne i kap. VI“.

§ 5.

Lovens § 17, stk. 1, affattes således: „Mod pant efter jordrenten kan der tilstås købere af jord til selvstændige landbrug byggelån indenfor et ved særlig udlånslov for det pågældende finansår fastsat maksimumsbeløb. Forslag til udlånslov fremsættes for folketinget såvidt muligt inden 15. november året forud.“

Til stk. 5 føjes: „jfr. dog reglerne i kap. VI“.

§ 6.

Til lovens § 19, stk. 3, føjes: „, jfr. dog for installationslåns vedkommende reglerne i kap. VI“.

§ 7.

Til lovens § 20, stk. 2, føjes: „, jfr. dog reglerne i kap. VI“.

§ 8.

I lovens § 22, stk. 2, affattes 1. punktum således:

„Ved brugets overdragelse til en af de i stk. 1 nævnte slægtninge, der kan komme i betragtning i henhold til bestemmelserne i § 5, stk. 1, kan der tilstås den nye ejer et suppleringslån, som sammenlagt med ejendommens senest ansatte jordrenteværdi og det resterende byggelån ikke må overstige 120 pct. af ejendommens seneste vurdering til ejendomsskyld.“

Til lovens § 22, stk. 2, næstsidste punktum, føjes: „, jfr. dog reglerne i kap. VI“.

§ 9.

Til lovens § 23 føjes som nyt stk. 2: „Når en jordrentelod eller en del af denne ved udlejning, ved udvinding af materialer i jorden til salg eller industriel udnyttelse eller ved bebyggelse eller indretning til særlige formål tages i anvendelse til anden og væsentligt mere udbyttegivende udnyttelse end landbrugsdrift, gartneridrift og have-

brugsdrift, kan jordlovsudvalget kræve, at ejeren til jordfonden indbetaler en afgift af det herved indvundne merudbytte. I de i §§ 25 og 37 omhandlede tilfælde må landbrugsministerens tilladelse til den påtænkte anvendelse af arealet derhos forud indhentes. Den ovennævnte afgift skal normalt andrage halvdelen af, hvad den pågældende udnyttelse må forventes at indbringe ejeren netto i årligt merudbytte. Ejeren er forpligtet til at meddele jordlovsudvalget alle for afgiftens fastsættelse nødvendige oplysninger. Afgiften kan enten fastsættes til en fast halvårlig ydelse eller til en vis procent af det årlige bruttoudbytte eller til et bestemt beløb pr. leveret materialeenhed. I de to sidstnævnte tilfælde kan afgiften kræves indbetalt med et fast halvårligt beløb, som senere reguleres efter behørig regnskabsaflæggelse. Såfremt der ikke mellem jordlovsudvalget og ejeren kan opnås enighed om merudbyttets størrelse, beregningsmåden, regnskabsaflæggelsen og de nødvendige kontrolforanstaltninger, afgøres disse spørgsmål af det i § 6 i lov nr. 240 af 7. juni 1952 omhandlede nævn. Såvel jordlovsudvalget som ejeren kan kræve spørgsmålet om afgiftens størrelse taget op til fornyet afgørelse, såfremt de forhold, som ligger til grund for afgiftens fastsættelse, væsentlig ændres.“

§ 10.

I lovens § 24, stk. 1, indsættes efter 2. punktum: „Overtages ejendommen af en af den hidtidige ejers i § 22, stk. 1, nævnte pårørende, kan landbrugsministeren, for så vidt det skønnes rimeligt og påkrævet, tildele erhververen til berigtigelse af en del af overtagelsessummen at stifte pant for et beløb, som højst må forøge den samlede pantegæld på ejendommen — herunder medregnet dennes senest ansatte jordrenteværdi — til 130 pct. af ejendommens vurdering til ejendomsskyld med tillæg af 130 pct. af den ved formuebeskatningen ansatte værdi af besætning og inventar.“

§ 11.

I lovens § 28, stk. 1, ændres indledningen til og med ordene „8 ha middelgod jord“ til: „Enhver ejer af en landbrugsejendom, hvis jordtilliggende ikke overstiger 8 ha middelgod jord, eller et jordløst hus“.